

[Aksel Larsen.]

hvis man lavede en folkeafstemning om, hvorvidt vi skal have 23 års valgretsaldere eller 21 års valgretsaldere, at det ville gå som i 1953, at et flertal af dem, der deltog i folkeafstemningen, stemte for det højeste tal. Sådan er det nu engang.

Der er visse demokratiske fremskridt, som, hvis de skal løses på fredelig vis, kun kan løses ved en parlamentsbeslutning. Må jeg minde om dengang, kvinderne fik valgret. Jeg tror ikke, at de, som kan huske så langt tilbage, er i tvivl om, at hvis spørgsmålet var kommet til folkeafstemning, havde kvinderne ikke fået valgret. Ja, jeg vil gå så vidt som at sige, at efter min opfattelse — jeg støtter mig også her på erfaringer fra andre lande — ville kvinderne heller ikke have fået valgret, selv om man havde tilladt kvinderne at stemme om kvindevalgretten. Det demokratiske fremskridt med kvindevalgretten fik vi kun, fordi det blev gennemført af rigsdagen og ikke ved folkeafstemning. Men jeg tænker ikke, at der er nogen, der nu vil sige, at så var det altså udemokratisk, og at man skulle have spurgt vælgerne og rettet sig efter deres afgørelse. Derfor mener jeg, at folketinget skulle have afgørelsen; men nu står det engang i grundloven, at det skal ske på den måde, som her er nævnt, og så må det altså ske på den måde, og jeg er heller ikke usikker på resultatet.

Jeg vil kun advare imod at gå ind på den tanke, det ærede medlem hr. Harald Nielsen har udkastet, at man skal vente med folkeafstemningen til kommunevalget i 1962. Det er jo udelukkende en tanke, det ærede medlem fremsætter på sit partis vegne for at udskyde det tidspunkt, hvor 21 års valgretsaldere kan træde i kraft. Det ærede medlem kan ikke være i tvivl om, at også i 1962 ville et flertal af vælgerne godkende en vedtagelse fra folketinget om 21 års valgretsaldere, men det ærede medlem kan naturligvis opnå, at de 21-årige så antagelig først kan komme til at stemme ved det næste folketingsvalg.

Jeg synes ikke, man skal inklade sig på at skyde det så langt ud. Jeg håber, det er hensigten fra regeringens side, når dette forslag er vedtaget i folketinget, da at iværksætte folkeafstemningen til bekræftelse eller afkræftelse deraf så snart som

muligt, og så snart som det er belejligt, således at afgørelsen er faldet i god tid før kommunevalget i 1962. Jeg nærer personlig ikke nogen tvivl om, at de unge derefter kan stemme i foråret 1962.

Iver Poulsen: Vi kan ikke give forslaget om at nedsætte valgretsaldere fra 23 til 21 år vor tilslutning. Ved en umiddelbar betragtning kunne det måske nok synes rimeligt, at et ungt menneske, som betaler skat, som — for mændenes vedkommende — har aftjent værnepligt, og som har opnået den alder, lovgivningsmagten har fastsat som myndighedsalderen, her 21 år, også skal have medbestemmelsesret angående samfundets ledelse, altså have valgret. Men ved en nærmere overvejelse må det vist erkendes, at den omstændighed, at et ungt menneske er blevet 21 år, ikke er ensbetydende med, at vedkommende har nået den indsigt og modenhed, som berettiger ham eller hende til at få valgret, og det må naturligvis være indsigt og modenhed og ikke blot alderen, der her må være afgørende.

Ikke et ondt ord om ungdommen, men lad os blot være ærlige og se sandheden i øjnene: den politiske interesse hos ungdommen er beskeden, ja, endog så lille, at der har været tanker fremme om at yde statstilskud til politiske ungdomsorganisationer, så at der kunne blive råd til gennem propaganda at få fat i ungdommen og igennem ungdomsorganisationerne at få vakt den politiske interesse.

En sådan fremgangsmåde finder jeg helt forkert, for den er nærmest udtryk for, at de ældre ønsker at påtvinge ungdommen en interesse, som den ikke har, og når denne interesse mangler, er efter vor opfattelse en afgørende forudsætning for at sænke valgretsaldere fra 23 til 21 år ikke til stede. Og praksis viser jo også, at ungdommen selv ikke er særlig interesseret i, at valgretsaldere sættes ned. Ungdommen har endog udtalt sig imod 21 års valgretsaldere; da valgretsaldere i 1953 blev nedsat fra 25 til 23 år, viste det sig ved stemmeafgivningen, at ungdommen kun i ringe grad udnyttede den valgret, den havde fået, og det er blevet mig meddelt, at de studerende ved vore højere læreanstalter er blevet spurgt om deres syn på 21 års valgrets-